

Den foreslåede regel i ændringsforslaget indebærer, at i det tilfælde, hvor der ikke er afskrevet maksimalt, idet der i et eller flere år ikke er foretaget afskrivning eller afskrivningen er foretaget med en lavere sats end den maksimalt tilladte, vil den nedskrevne værdi udgøre et positivt beløb. Herved opnås, at hvis bygningen i stedet for at blive solgt nedrives, kan der opnås et nedrivningsfradrag svarende til den nedskrevne værdi.

Hvis der i eksempel 1 ikke er foretaget afskrivning i år 14 og 15, udgør de foretagne afskrivninger 350.000 kr. Den del af anskaffelsessummen, der kan henføres til det afskrivningsberettigede, udgør fortsat 375.000 kr. De 25.000 kr. svarer til, at der ikke er foretaget afskrivninger i 2 år a 5 pct. på intervallet mellem 0 og 250.000 kr. Den nedskrevne værdi udgør 375.000 kr. - 350.000 kr. = 25.000 kr. Hvis bygningen nedrives og salgssummen for materialer udgør 0 kr., kan der følgende opnås et nedrivningsfradrag på 25.000 kr.

Hvis der i eksempel 2 ikke er foretaget afskrivning i år 14 og 15, udgør de foretagne afskrivninger 725.000 kr. Den del af anskaffelsessummen, der kan henføres til det afskrivningsberettigede, udgør fortsat 750.000 kr. Den nedskrevne værdi udgør 750.000 kr. - 725.000 kr. = 25.000 kr. De 25.000 kr. svarer til, at der ikke er foretaget afskrivninger i 2 år a 5 pct. på intervallet mellem 500.000 og 750.000 kr. Hvis bygningen nedrives og salgssummen for materialer udgør 0 kr., kan der opnås et nedrivningsfradrag på 25.000 kr.

Til nr. 3

Det er fremført, at udtrykket »ejerkredsen« i den foreslåede bestemmelse om afskæring af tabsfradrag i afskrivningslovens § 21 kun kan forstås som alle ejere af bygningen. Det betyder, at hvor ejere, der kun ejer eksempelvis 60 pct. af et interessentskab, og disse ejer det selskab, som bygningen overdrages til, ikke er omfattet af bestemmelsen. Den ejerkreds, som skal have bestemmende indflydelse på erhvervende selskab, kan kun forstås som den samlede kreds af personer, der overdrager bygningen.

Det fremgår imidlertid af lovforslagets bemærkninger, at i denne situation skal der ske afskæring af tabsfradrag.

Hvis det – modsat lovforslagets bemærkninger – var en betingelse, at alle ejere af interessentskabet skulle medregnes ved afgørelsen af,

om der foreligger bestemmende indflydelse på det erhvervende selskab, ville et tilfælde, hvor interessenter, der ejer 60 pct. af kapitalen eller 60 pct. af stemmerne, ikke afskæres fra tabsfradrag, når interessentskabet sælger bygningen til et selskab, som disse har bestemmende indflydelse på. I så fald ville interessentskabet helt kunne undgå bestemmelsen ved, at blot én af interessenterne ikke er medejer af det erhvervende selskab.

Det foreslås derfor at ændre bestemmelsen således, at det er tilstrækkeligt for at afskære ejere fra tabsfradrag, at personer, der har bestemmede indflydelse på sælger, dvs. har mere end 50 pct. i ejerandel/kapitalandel og/eller er indehaver af mere end 50 pct. af stemmerne, også har bestemmende indflydelse på det erhvervende selskab derved, at de ejer mere end 50 pct. af aktierne og/eller råder over mere end 50 pct. af stemmerne.

Som anført i lovforslagets bemærkninger afskæres dog alle de ejere, der sælger bygningen m.v. fra tabsfradrag, dvs. også de ejere af bygningen m.v., der ikke er medejere af det erhvervende selskab.

Til nr. 4

Det foreslås at ophæve afskrivningslovens § 37.

Efter afskrivningslovens § 37 kan skatteministeren fastsætte nærmere regler om opgørelse af de aktiver, der omfattes af forskudsafskrivningen, om regnskab over forskudsafskrivningerne og om attestation af opgørelsen og regnskab med specifikationer.

Bestemmelsen erstatter den tidligere afskrivningslovs § 29 L, stk. 2-4, § 29 M og § 29 N, der indeholder regler om regnskaber, opgørelser m.v. Det fremgår af bemærkningerne til denne bestemmelse (lovforslag nr. L 102 fra folketingsåret 1997-98 (2. samling)), at disse meget detaljerede regnskabskrav m.v. ikke bør skrives direkte i lovtæksten, men i stedet fastsættes i bekendtgørelses- og cirkulærereform.

Det er imidlertid ikke nødvendigt, at detaljerede regnskabskrav m.v. fastsættes i en bekendtgørelse med hjemmel i afskrivningslovens § 37. Sådanne regler kan fastsættes med hjemmel i skattekontrollovens § 3, stk. 3. Efter denne bestemmelse kan skatteministeren efter indstilling fra Ligningsrådet fastsætte regler om det regnskabsmæssige grundlag for udarbejdelsen af det